

μπίστο

μπίστο, το, ουσ. [;], (στη γλώσσα των μηχανόβιων) ιδίως εύχρ. στη φρ. *παίρνω ένα μπίστο*, πέφτω με τη μοτοσικλέτα μου: «σ' αυτή τη στροφή πήρα ένα μπίστο, που λίγο έλειψε να σκοτωθώ».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας